

Bemærkninger til forslagens enkelte punkter

Til nr. 1

Formålet med dette forslag er at få regeringen til i indeværende folketingsssamling at fremsætte lovforslag, der betyder, at Statens Konfektion bliver solgt. Det er således ikke tanken, at Statens Konfektion skal stoppe sin virksomhed. Statens Konfektion skal gøres til en privat virksomhed, der kan fortsætte med at løse sine nuværende opgaver samt tiltrække nye ordrer fra offentlige og private virksomheder.

Forslagsstillerne ønsker, at Statens Konfektion kan arbejde videre, udvide og fortsætte som en god arbejdsplads for hundreder af ansatte. Tiden er imidlertid løbet fra statsvirksomheder med tung administration og snævre budgetrammer.

I Morgenavisen Jyllands-Posten fra den 28. september 1988 tilkendegav direktør Sten Lohse, at Statens Konfektion på længere sigt kun kan overleve ved at blive privatiseret. Lohse siger: »Det er nemmere for en privat virksomhed at have private kunder. Det er omvendt svært at forestille sig en statsvirksomhed med en privat kundekreds. Det offentlige kan ganske vist tilbyde lavere priser med statskassen i ryggen, men jeg tror ikke, at man vil acceptere så skæve konkurrencevilkår.«

Virksomhedens overlevelse i form af flere og nye kunder er således meget afhængig af, at virksomhedens status ændres til privat.

EF's indre marked vil også betyde en kraftig ændring af virksomhedens konkurrencevilkår. EF's licitationsregler og konkurrence fra f.eks. Portugal, der kan tilbyde konfektion til halvdelen af, hvad Statens Konfektion kan, vil betyde, at private og offentlige indkøbere vil lægge deres ordrer i udlandet.

Chancen for Statens Konfektion er at fastholde og udbygge en kundekreds, som stiller høje kvalitetskrav. Særlig virksomhedens moderne edb-styrede produktion vil sammen med design være grundlaget for den fremtidige produktion.

Yderligere moderniseringer og markedsføring kræver kapital, som en statsvirksomhed ikke kan tilvejebringe over den årlige finanslov.

Til nr. 2

Statens Konfektion kan sikkert uden problemer sælges til højest bydende uden anden organisationsændring end, at staten ikke længere er ejer.

Forslagsstillerne finder det imidlertid ønskværdigt at knytte virksomhedens medarbejdere tættere til virksomheden gennem en medarbejderaktieordning.

Derfor ønsker vi etableret et aktieselskab, hvis eneste formål er at sikre et hurtigt salg. Aktiekapitalen

kan f.eks. fastsættes til 10 mio. kr. Staten skal derimod ikke oprette nok et statsligt aktieselskab, som så fortsætter uden privatisering. Fejlen ved statslige aktieselskaber er, at Folketinget fuldstændig mister bevillingskontrollen over aktiviteterne, hvorimod det er staten og Folketinget, som hæfter for aktiekapitalen og ofte også for den gæld, virksomheden har stiftet. DONG A/S og A/S Storebæltsforbindelsen er skoleeksempler på, hvorfor man ikke skal lave statslige aktieselskaber.

Til nr. 3

Det nye aktieselskab skal ikke søge børsnotering (det må den nye ejer i givet fald gøre), men afhænde sine aktier gennem offentligt udbud. 80 pct. af aktierne søges solgt således, at de indbringer staten et optimalt provenu. Et udbud må afgøre, om den højeste salgssum opnås ved at sælge alle 80 pct. til en hovedaktionær, om aktierne skal sælges i flere store klumper eller sælges enkeltvis. Eller en kombination af de sidste to muligheder. Forslagsstillerne er indstillet på at støtte den model, som giver den bedste pris.

Det er meget svært at gætte på, hvilken pris Statens Konfektion kan indbringe. Med udgangspunkt i den efterfølgende argumentation vil vi dog give et kvalificeret bud.

Opgørelsen fra 1987 dokumenterer aktiver for ca. 100 mio. kr. Virksomheden har en omsætning på ca. 120 mio. kr. At afkastet kun er på ca. 2 mio. kr. om året, er ikke nødvendigvis udtryk for, at det virkelig kun er muligt. Sagen er den, at Statens Konfektion er en art »non-profit« virksomhed.

De priser, som kunderne opnår varerne til, regnes derfor ud med non-profit som mål. Det gør, at en række produkter sælges til »under markedspris«.

Når Statens Konfektion skal prisvurderes, er kundekredsen og produktsortimentet meget afgørende. Offentlige institutioner tegner sig for 96 pct. af produktionen. Forsvaret er i top med 66 pct., civilforsvaret aftager 10 pct., DSB aftager 6 pct., og en række andre statslige institutioner fordeler sig med lavere procenter. Kun 4 pct. af produktionen sælges til private.

Den nye ejer af Statens Konfektion vil givet kunne fortsætte med denne kundegruppe og derudfra skabe en ny og større privat kundekreds. Varesortimentet er begrænset i dag. Jakker, benklæder, frakker og beskyttelsesdragter (ABC) udgør produktgruppen. Statens Konfektion formidler derudover skjorter, undertøj og andre småting, men de produceres hos andre.

En samlet salgspris på ca. 200 mio. kr. anses ikke for at være urealistisk.